

rette henvendelse til den svenske regering med henblik på at få en bindende dato for, hvornår lukning af reaktor 2 på Barsebäckværket vil finde sted.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 86)

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Dohrmann holdt jo en tale med mange rigtige argumenter for, at Barsebäck skal lukkes nu. Så er det bare, at det forslag til vedtagelse, som hr. Dohrmann præsenterer os for, kan forekomme noget tamt. For hvad ligger der i sådan en aftale? Hr. Dohrmann beskrev jo selv, at vi tidligere har haft en aftale. Det gjorde statsministeren opmærksom på sidste år. Men den svenske regering holder os jo helt åbenlyst for nar. Og hvad vil man opnå med en ny aftale, som svenskerne så bare igen bryder? Det bliver de jo bare ved med.

Derfor er jeg bange for, at vi bliver nødt til at tage skrappere lod i anvendelse, hvis vi overhovedet skal komme nogen vegne med den her sag. Det bliver nødt til at få nogle konsekvenser for den svenske regering, hvis der ikke snart sker en lukning, og hvis indgåede aftaler ikke overholdes.

Men jeg vil godt bede hr. Dohrmann forklare, hvad en bindende aftale betyder, og hvor lang tid der skal gå, inden værket så er lukket?

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Når vi siger, at det skal være så hurtigt som muligt, så er det så hurtigt, som det kan lade sig gøre at lukke sådan et værk. Men der er vel ingen, der kan forestille sig, at et værk af Barsebäck's størrelse kan lukke fra dag et eller fra i morgen.

Der skal være en overgangstid, og derfor synes vi, at man skal have en bindende dato, hvor de siger, at nu er det datoen, der gælder, og ikke kun det med, at elforsyningen skal være dækket ind. Vi vil gerne have en fast dato for, hvornår man lukker værket. Og en aftale må være en aftale. Det mener vi i hvert fald i Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, desværre har det vist sig, at svenskerne ikke har samme opfattelse af aftaler, når det gælder atomkraft. Så er en aftale ikke nødvendigvis noget, der binder, det er jo blevet udsat den ene gang efter den anden.

Derfor vil jeg godt spørge hr. Dohrmann: Det danske udspil til en dato må vel nødvendigvis være den 1. januar 2004, for ellers ville det jo være det samme som at erkende på forhånd, at man har opgivet at få lukket Barsebäck i år. Og det ville da være helt urimeligt, hvis Danmark nu spillede ud med noget, som allerede i udspillet er en godkendelse af, at lukningen ikke sker i år. Så når der står »snarest muligt«, så menes der vel dermed inden den 1. januar 2004.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg kan da kun bekræfte, at hvis de kan gøre det tidligere end den 1. januar 2004, så tror jeg, at alle ville blive glade. Så jeg kan kun sige, at det ville være godt, hvis det kunne lade sig gøre.

Men nu er det jo ikke os i Danmark, som vi også har hørt fra ministeren, der kan bestemme den endelige dato. Det er svenskerne selv, der skal komme med datoen. Og det, vi ønsker, er at få en afklaring på, hvilken dato svenskerne vil have lukket værket. Men kan det ske inden den 1. januar år 2004, så synes jeg, vi skal gøre det.

Derfor ville det være en skam at sætte en dato på, som kunne hedde den 1. januar 2004, hvis det kunne lade sig gøre tidligere. Så: hurtigst muligt, snarest. Det synes jeg lyder rigtig godt, og det ville være godt, hvis vi kunne få en bindende dato.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Og hr. Albrechtsen for sin tredje og sidste korte bemærkning til hr. Dohrmann.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen så vil jeg godt foreslå, at vi vedtager en dato, og at vi også opstiller nogle betingelser, således at det fra svensk side kan opfattes som alvorligt ment fra Danmark, og således at det får konsekvenser, hvis ikke værket lukkes.

Derfor vil jeg gerne fremsætte følgende: